

[Boligministeren]

deres valg af bolig, om de f. eks. kan holde hund, og umiddelbart tror jeg, at mange har megen sympati for de hensigter, forslagsstillerne har haft.

På den anden side står vi her over for et område, hvor man kommer ind på forhold, der i den grad er lokalbestemte. Det vedrører nogle meget nære relationer mellem folk, der bor tæt på hinanden, og derfor føler jeg ikke, at det vil være rigtigt at lovgive så indgribende, som man ville komme til at gøre efter forslaget. Jeg må som mine forgængere fastholde, at dette er noget, som bør afgøres lokalt, og som er egnet til at blive afgjort lokalt efter de beboerdemokratiske fremgangsmåder, så jeg kan ikke gå ind for forslaget.

Kaj Poulsen (S):

Da mit partis hundepolitiske ordfører ikke kan være til stede i salen i dag, skal jeg kort redegøre for socialdemokratiets stilling.

Vi har den samme stilling til dette forslag, som vi har haft de to eller tre gange, forslaget tidligere har været behandlet her i folketinget. Jeg kan forsikre for, at det ikke har gjort noget indtryk på socialdemokratiet, at Dansk Kennelklub har skrevet til kristeligt folkeparti og udtalt sig pænt om forslaget.

Uwe Jensen (Ribe a.) (FP):

Jeg kan godt støtte den tanke, at hele området vedrørende dyrehold i byer og bymæssig bebyggelse trænger til en revision. Og nu præsenteres lovforslaget som sagt her for fjerde gang.

Husdyrhold og hunde i lejligheder, i beboelsesejendomme og i villakvarterer er et følelsesbetonet område. Hundeejere tror, at folk direkte er fjender af hunde, når de ikke vil tillade, at hundene griser på fortove eller vandrer tværs gennem haver og nysåede blomsterbede.

De, der hverken holder hund eller kat, har normalt ikke noget imod dyr, men bare noget imod, at de skal belemres med konsekvenserne af de andres forkærlighed for mindre dyr. Det må være klart, at de, hvis hunde sviner på fortove og gader, skal gøre rent efter dem, selv om man lovgivningsmæssigt nok ikke bør gå så langt som hverken New Yorks eller Londons bystyre.

Fremskridtspartiet er imod restriktioner, der skal forbyde folk at holde hund, lige så

vel som vi er imod, at der skal lovgives yderligere dirigerende her, og jeg kan derfor støtte boligministeren i visse af de fremsatte synspunkter.

Vi har tidligere udtalt os imod at lovgive konsekvent på dette område, bl. a. begrundet i, at de, de ønsker at holde hund, må finde et sted at bo, hvor de kan holde hund uden at genere andre mennesker, eller hvor de har lov til det i henhold til de bestemmelser, der er fastsat af udlejeren. Der er fortsat et flertal i vores folketingsgruppe, der ønsker at give borgerne den største frihed, også med hensyn til ret til husdyrhold. Dette indebærer naturligvis også, at en ejer af en boligejendom skal have ret til at forbyde eller tillade hunde- eller hestehold.

Vi må derfor kraftigt afvise forslaget, men fremskridtspartiet har ikke gruppedisciplin på dette punkt, og der er nogle gruppemedlemmer, der har nogen sympati for de generelle linjer i lovforslaget. Kan vi under udvalgsarbejdet få yderligere positive argumenter frem, så er der nogle stykker i fremskridtspartiet, der kan stemme for forslaget.

Svend Erik Hovmand (V):

Ja, selv om det er mig inderligt imod, så føler jeg mig faktisk i en situation, hvor det næsten er nødvendigt at udtrykke en beklagelse over kristeligt folkepartis lovforslag – ikke en beklagelse over ordlyden, men over, at det kommer igen nu for fjerde gang. Jeg synes, at folketingets tid er overordentlig væsentlig, og jeg synes også, at dette problem er væsentligt, men sagen er faktisk, at vi har diskuteret denne sag adskillige gange før.

Venstres opfattelse er ikke ændret fra tidligere. Vi har stadig væk den mening, at beboere i videst muligt omfang selv må træffe afgørelse om, hvordan de ønsker at deres eget miljø skal være. Vi mener derfor fortsat, at lejerne selv gennem vedtagelse af ejendommens husorden på demokratisk vis skal kunne afgøre, om der skal være ret til at holde husdyr.

Vi har også tidligere sagt, at vi selvsagt har forståelse for en række af de intentioner, som ligger i forslaget. Vi er helt opmærksomme på, at vi her taler om et ømtåleligt problem for en vis gruppe lejere, men vi har samtidig med tilfredshed kunnet konstatere, at der i de seneste års boliglovgivning er sket